

Milí čtenáři,

prázdniny se nezadržitelně blíží a my máme před sebou posledních pár školních dní.

Dovolím si malé ohlédnutí za uplynulým školním rokem.

Všichni jsme se snažili naplnit poslání ŠD – poskytnout dětem bezpečné, podnětné a přátelské prostředí pro smysluplné trávení volného času, podporovat všestranný rozvoj osobnosti, rozvíjet zájmy, tvořivost, samostatnost, komunikaci a schopnost spolupracovat s ostatními.

Každé dítě je jedinečné a všichni vychovatelé jsou si toho vědomi. V naší práci by měl být individuální přístup samozřejmostí. Záleží nám na spokojenosti dětí, oceňujeme jejich úsměv i dobrou náladu, ale jsme tu pro ně, i když je něco trápí.

Naše práce je o to těžší, že nemáme až tak pevně stanoveny, co a dokdy musíme splnit. Na první pohled to vypadá, že si s dětmi jen hrajeme. Ale hra je pro dítě nejpřirozenější činností a významným prostředkem zdravého vývoje a poznávání světa. A my všechny aktivity přizpůsobujeme tomuto cíli. Výchovná a pedagogická činnost, ukrytá ve hře, pomáhá dětem růst, objevovat své schopnosti a prožívat dětství v bezpečném a inspirativním prostředí.

O některých aktivitách si můžete přečíst i v tomto čísle našeho družinového časopisu.

Alena Šťastná, vedoucí vychovatelka

Odpoledne s kozami

Jedno odpoledne jsme měli možnost si ve školní družině užít mnoho krásných zážitků s kozami. Děti měly možnost se s nimi blíže seznámit, prohlédnout si je, pohladit je a také nakrmit. Největší radost měly z toho, že kozy byly velmi přátelské a nebály se kontaktu s dětmi. Součástí programu byly také různé ukázky dovedností jednotlivých koz. Děti s úžasem sledovaly, jak kozy cvičí, překonávají různé překážky a dokonce i „tančí“.

Program byl velmi zajímavý a děti nadchl od začátku až do konce, protože celé vystoupení bylo veselé a plné smíchu a radosti.

Sklárna Pragl – Malé náměstí, Praha 1

Jedno páteční odpoledne letos v dubnu jsme se vydali tramvají číslo 17 směr centrum Prahy, kde jsme měli přes projekt Pražské plynárenské objednanou prohlídku s workshopem v malé sklárně Pragl. Nejdříve jsme si prohlédli aktuální výstavu a dozvěděli se něco o historii skla i sklárny. V další části jsme si mohli každý vyzkoušet s asistencí pana skláře ve sklářské huti výrobu svícnu a zároveň si vybrat i jednu z možností obarvení skla. V poslední části jsme na vlastní oči viděli pružnost skla při jeho zahřátí nad kahanem a mnoho různých druhů dekorací vyrobených s pomocí tyčového skla. Nezapomenutelný zážitek!

Odpoledne s marionetami

Jedno odpoledne k nám do družiny zavítala paní Petra a přivezla s sebou spoustu krásných loutek, které se nazývají marionety. Marionety jsou loutky, vyřezávané ručně ze dřeva. Ovládají se pomocí kříže s nitěmi či provázky, připevněnými k jejich hlavě, rukám, nohám či jiným částem těla. Loutkář drží kříž nad loutkou, a tak ji pohybem rukou řídí.

Petra děti nejdříve seznámila s dlouhou tradicí loutkářství v Čechách, představila jednotlivé loutky, ukázala, jak se s nimi pohybuje a z čeho jsou vyrobeny. Poté s některými zahrála vtipnou i poučnou pohádku O hluché botě, kterou napsal Jiří Žáček. Děti s napětím sledovaly, jak příběh dopadne. Pokud by vás zajímalo, o čem tato pohádka byla, zkuste se svých dětí zeptat.

Všechny děti měly potom možnost si marionetu půjčit a zkusit si s ní pohybovat.

Setkání to bylo velmi zajímavé a určitě se budeme těšit na další pohádku někdy příště.

Noc ve škole

Naši školní budovu známe všichni opravdu dobře. Víme, jak vypadá prázdná, když ráno přijdeme do školy, jaká je při rámusu o přestávkách, jaká je v tichu vyučování. Známe ji v letním horku, za bouřky, za lijáku, který klepe do skla i s padajícím sněhem za okny. Ale jaká je třeba v noci? Rozhodli jsme se to zjistit!

Děti byly nadšené a těšily se dlouho dopředu, což se projevilo bujarým veselím, které se dostavilo hned, jak přišly do třídy a začaly si chystat svůj pelíšek na spaní.

Noční pobyt ve škole zpestřila dobrodružná soutěžní hra na téma pohádky O perníkové chaloupce, při které děti po budově školy nejprve hledaly soutěžní otázky, na které odpovídaly a potom se zúčastnily celkového vyhlášení výsledků. Pak následovala tajuplná výprava na školní hřiště, které se proměnilo v pohádkový les s kouzelnou perníkovou chaloupkou. Děti si cestičkou lemovanou světýlky postupně došly pro perníček a tím prokázaly svoji odvahu. Večer rychle uběhl a přišel čas se pomalu uložit ke spánku. Po čtbě před spaním jsme si popřáli dobrou noc, ale protože zážitků a dojmů bylo víc než dost, opravdový klid nastal až hodně pozdě v noci a celá škola ztichla.

Ráno nás probudilo nádherné sluníčko. Dětem se ani nechtělo vstávat, ale po opláchnutí a malé snídani jsme museli začít balit, aby rodiče nemuseli dlouho čekat.

Noc ve škole byla zase jedno z velkých dobrodružství, na která budeme všichni vzpomínat.

Sladké odpoledne s cake pops

V naší družině jsme si připravili sladké a tvořivé odpoledne.

Společně s dětmi jsme vyráběli cake pops, malé dortíky na špejli, které jsou oblíbenou sladkou pochoutkou.

Nejprve jsme připravili těsto z rozemletých piškotů, másla, kakaa a marmelády.

Z něj jsme tvořili kuličky, které jsme napichovali na špejle a následně je zdobili rozpuštěnou čokoládou a cukrovým zdobením.

Děti pracovaly s velkým nadšením a fantazií.

Každý cake pop byl originál a nesl osobitý rukopis svého tvůrce.

Během tvoření panovala příjemná atmosféra plná smíchu a dobré nálady.

Děti si procvičily nejen jemnou motoriku, ale také spolupráci a vzájemnou pomoc.

Výsledek stál za to! Podařilo se nám vytvořit krásné a chutné cake pops, které všem moc chutnaly.

Těšíme se na další společné tvoření a nové kulinářské zážitky.

Co nám říkají Ezopova zvířátka

V rámci společné četby na pokračování jsme se letos věnovali Ezopovým bajkám. Jednou z těch, která mezi dětmi vyvolala nejzajímavější diskusi, byla bajka Cvrček a mravenec. Na první pohled se zdálo, že její ponaučení je zcela jasné. Mravenec poctivě pracoval a připravoval se na zimu, zatímco cvrček trávil čas zpěvem. Když pak přišla zima a cvrček neměl co jíst, děti téměř jednomyslně souhlasily s tím, že si za svůj osud může sám. Podle jejich názoru je správné nezhálet, ale pracovat, a hudba či umění obecně se jim v tu chvíli jevily jako něco druhořadého ve srovnání se „skutečnou prací“, například zemědělstvím.

V další části hodiny jsem se však děti zeptal, zda někdo z nich hraje na hudební nástroj. Přihlásilo se překvapivě mnoho žáků. Následovala otázka: Jaký význam má hudba? Děti začaly mluvit o tom, že hudba přináší radost, pomáhá lidem odpočívat, vyjadřovat pocity nebo překonávat těžké chvíle. Postupně si uvědomovaly, že i hudebníci věnují své činnosti mnoho času a úsilí. Najednou už nebylo tak jednoduché označit cvrčka za někoho, kdo jen lenoší. Začaly se objevovat první pochybnosti o tom, zda je mravenec skutečně jediným kladným hrdinou příběhu.

Diskuse pokračovala i v dalších dnech. Některé děti přicházely s názory svých rodičů a prarodičů, kteří poukazovali na to, že mravenec mohl projevit více soucitu a cvrčkovi pomoci. Jiní se ptali, zda je správné nechat někoho zemřít hladem jen proto, že jeho práce vypadá jinak než práce ostatních. Tyto komentáře obohatily naši debatu o nové pohledy a ukázaly, že i zdánlivě jednoduchá bajka může vyvolat složité morální otázky.

Zajímavé bylo sledovat, jak se názory dětí postupně proměňovaly. Díky společnému promýšlení významu umění ve společnosti si stále více uvědomovaly, že lidský život netvoří pouze práce zajišťující obživu. Stejně důležité jsou kultura, hudba, literatura nebo výtvarné umění. Děti nakonec dokázaly kriticky přemýšlet o ponaučení, které bajka nabízí. Už nepřijímaly bez výhrad tvrzení, že cvrček je pouze líný a že si zaslouží svůj osud. Naopak zvažovaly různé pohledy na příběh a hledaly jeho hlubší význam.

Příběh o cvrčku a mravenci nás provázal také během podzimu, kdy děti sbíraly vlašské ořechy pod stromem na školním hřišti. I při této činnosti se k bajce často vracely. Někteří žáci s úsměvem poznamenávali, že se právě chovají jako mravenci, jiní připomínali, že by svět bez hudby a zpěvu připomínal místo plné práce, ale bez radosti. Ukázalo se tak, že stará Ezopova bajka dokáže i dnes podnítit přemýšlení o práci, umění, odpovědnosti i lidské solidaritě.

**A TO JE KONEC, PŘÁTELÉ !
PŘEJEME VÁM KRÁSNÉ A POHODOVÉ PRÁZDNINY.
POKUD TO PŮJDE, MĚJTE VESELOU MYSL, RADUJTE
SE Z MALIČKOSTÍ A ZE SPOLEČNOSTI SVÝCH
BLÍZKÝCH.**

Jana Racková, Daniel Kotrla, Renáta Papoušková, Jasmin Muhič, Alena Šťastná a Khrystyna Javorska